

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 14. Notata quædam apud Liuium, in quibus ipse sibi pugnare videri potest.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

*Multi est opera opus ficturæ. qui se fictorem probum
agende esse expetit. sed hic admodum adolescentulus.
Non etate, verum ingenio apiscitur sapientia.
Quidam, eloquere. quid dare illi nunc vis? L X. nihil quid-
quam pater.*

*Quid ne me prohibeas accipere, siquid det mihi.
Quod autem ait Lysiteles ad excusandum sodalem,
sapientia esse condimentum etatem, & sapientiam etati ci-
vili, hanc sententiam habet. Quidam cibi sunt, qui
saporosus quidem non sunt esui; sed reponi solent in
viam visionem, & muria aut aceto, aut sale, aliisque
saporibus condiri. mitescunt autem, ac concoquuntur
tempore, & ad vescendum utiles fiunt. sic sapientiam
in juvenibus immaturam esse: procedente etate
condiri ac mitigari, quasi que maturefcere. In eadem
fabula iocularis quidam versus qui à Stasimo
proferuntur, & corruptè legitur, & malè explicatur.
Ambrosius hoc modo:*

*Cena hac annona est, sine sacris hereditas.
Respondit, Cena hæc est imitar annona. At Lipsius
respondit: Cena hac an non est? Ego veterem scriptu-
ram retineo:*

*Cena, hac annona, est sine sacris hereditas.
Et autem, hac annona, ablativus, ut grammatici vul-
go loquuntur, absolutus; & hoc significat, hac annona
tantate quæ nunc est. Sic alibi:*

*Mirum est lolio victitare te, tam vili tritico:
Id est, cum triticum tam vile sit.*

*Notata quadam apud Liviū, in quibus ipse sibi pugnare
videri potest.*

CAP. XIII.

*L VII historiarum scriptoris disertissimi ac co-
piosissimi errores quosdam notavit olim Lauren-
tius*

Lucreti
lectiones
III
S

tius Valla, vnum etiam homo eruditissimus militum
amicissimus Carolus Sigonius, qui hoc tempore tantum
in Liuij annalibus præstitit, quantum vix sperari
erat. Superfunt & alij, quos notare non ab re fuerit
incendatur scribentium industria; & vt intelligatur
ἀνεμάσθητον maius quiddam esse, quàm vt ab hoc
præstari queat. Libro igitur annalium quarto, in
argumentis docet, errare eos, qui tradunt A. Corneli-
um Cossam tribunum militum, secunda opinione
Iouis Feretrij templo intulisse. At eodẽ in libro M.
Æmilium dicentem facit, se eundem dictatorem
qui antè Veientiũ Fidenatiumque, adiunctis Fal-
ad Nomentum exercitus fuderit: & magistrum
tum A. Corneliũ eundem in acie fore, qui prior
tribunus militũ, Larre Tolumnio, & rege Veientium
in conspectu duorum exercituum occiso, spolia
ma Iouis Feretrij templo intulerit. Ne illud quod
defendi posse arbitror, quod libro nono in laudibus
L. Papirio Cursore ita scribit: *Haut dubiè illa ætate
nulla virtutum feracior fuit, nemo vnus erat vir, quo
innixa res Romana staret: quin eum parem destinaret
vni magno Alexandro ducem, si arma, Asia perdomita
Europam vertisset.* At paulo post ait, se arbitratum
xandrum ne fama quidem Romanis notum fuisse.
Quomodo igitur L. Papirium, quem ei opponunt
animis destinare potuerant? Sed & illud rectè ac
notauit Glaræanus, manifestò eum sibi pugnare
Hannibalem quondam puberem Hasdrubalis
accerfitum scribit, cum ex ipsis Liuij verbis necesse
rød colligatur, Hannibalem eo tempore annos
minus viginti tres natum fuisse. Qua ætate qui
tutore egere dicat, ipsemet curatore potius indige-
re videretur.